

L I G J
Nr.9169, datë 22.1.2004

PËR RATIFIKIMIN E MARRËVESHJES SHITESË TË KONVENTËS EUROPIANE TË 21 MARSIT 1983 “PËR TRANSFERIMIN E PERSONAVE TË DËNUAR” NDËRMJET REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE REPUBLIKËS SË ITALISË

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

Neni 1

Ratifikohet Marrëveshja shtesë e Konventës Europiane të 21 marsit 1983 “Për transferimin e personave të dënuar” ndërmjet Republikës së Shqipërisë dhe Republikës së Italisë”.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekreten nr.4123, datë 9.2.2004 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Alfred Moisiu

MARRËVESHJE
SHITESË E KONVENTËS MBI TRANSFERIMIN E PERSONAVE TË DËNUAR
TË 21 MARSIT 1983

Republika e Shqipërisë dhe Republika Italiane:

duke dashur të intensifikojnë dhe të lehtësojnë bashkëpunimin në marrëdhëniet ndërmjet dy shteteve në zbatimin e Konventës Europiane mbi transferimin e personave të dënuar të 21 marsit 1983 (e përmendur më poshtë si "Konventa");

duke konsideruar të përshtatshëm plotësimin e Konventës në disa pika, me qëllim shtrirjen e zbatimit edhe me forma të tjera të ekzekutimit të vendimeve gjyqësore penale,

kanë rënë dakord si më poshtë:

Neni 1

1. Termat dhe shprehjet e përdorura në këtë Marrëveshje duhen interpretuar sipas Konventës.
2. Dispozitat e Konventës janë të zbatueshme në masën që janë të pajtueshme me dispozitat e kësaj Marrëveshjeje.

Neni 2

1. Kur në njërin prej shteteve është shpallur një vendim dënimi i formës së prerë ndaj një shtetasi të shtetit tjetër, ky i fundit, me kërkesën e shtetit dënues, mund të procedojë me ekzekutimin përkatës, në rast se personi i dënuar ndodhet në territorin e tij, në përputhje me normativat e brendshme lidhur me njohjen e vendimit gjyqësor.

2. Me kërkesën e shtetit dënues, shteti ekzekutues, përpara marrjes së dokumentacionit mbështetës të kërkesës ose në pritje të vendimit përkatës për këtë kërkesë, mund të procedojë me arrestimin e personit të dënuar ose me marrjen e çdo lloj mase për të garantuar që ai të mbetet në

territorin e tij në pritje të një vendimi lidhur me kërkesën. Në këtë kuptim kërkesat shoqërohen me informacionet e parashikuara në paragrafin 3 të nenit 4 të Konventës. Ky arrestim i personit të dënuar nuk mund të çojë në një rëndim të situatës penale të tij.

3. Për ekzekutimin e vendimit të dënimit sipas këtij neni, nuk është e nevojshme marrja e pëlqimit të personit të dënuar.

Neni 3

Me kërkesën e shtetit dënues, shteti ekzekutues, duke përfshirë zbatimin e dispozitave të këtij neni, mund të lejojë transferimin e një personi të dënuar pa pëlqimin e këtij të fundit kur vendimi i shpallur ndaj tij ose një masë administrative e formës së prerë, sipas rregullit të brendshëm të shtetit dënues, shpie në një masë dëbimi ose shoqërimi deri në kufi, në zbatim të së cilës personi i dënuar, pas daljes së tij nga burgu, nuk mund të qëndrojë më në territorin e shtetit dënues.

Shteti ekzekutues e jep pëlqimin e tij në bazë të paragrafit 1 vetëm pasi të ketë dëgjuar mendimin e personit të dënuar.

Me qëllim zbatimin e këtij neni, shteti dënues i përcjell shtetit ekzekutues:

a) Një deklaratë që përmban mendimin e personit të dënuar lidhur me transferimin e mundshëm të tij.

b) Një kopje të vendimit të dënimit ose të masës administrative të formës së prerë, që sjell si pasojë një masë, sipas së cilës personi i dënuar, pas daljes së tij nga burgu, nuk mund të qëndrojë më në territorin e shtetit dënues.

Çdo person i transferuar, në zbatim të këtij neni, nuk do të ndiqet, gjykohet, t'i hiqet liria, me qëllim ekzekutimin e një vendimi ose mase sigurie, ose t'i nënshtrohet ndonjë kufizimi tjetër lirie personale për çfarëdolloj veprë të kryer më parë, që nuk ka të bëjë me transferimin, të ndryshme nga ai që ka motivuar dënimin e zbatueshëm, me përjashtim të rasteve:

a) Kur shteti i dënimit e autorizon: për këtë qëllim paraqitet një kërkesë e pajisur me dokumentacionin përkatës dhe me procesverbalin gjyqësor, që përmban deklaratat e personit të dënuar; ky autorizim jepet kur vepra penale për të cilën kërkohet parashikon ekstradimin, në përputhje me legjislacionin e shtetit dënues ose kur ekstradimi do të përjashtohet vetëm nga arsyeja e shkallës së dënimit.

b) Kur, duke pasur mundësinë për ta bërë, personi i dënuar nuk e lë, edhe në dyzet e pesë ditët e adhsme nga lirimi i tij përfundimtar nga burgu, territorin e shtetit ekzekutues ose nëse kthehet pasi e ka lënë atë.

Pavarësisht nga rregullat e paragrafit 4 të këtij neni, shteti ekzekutues mund të marrë masat e domosdoshme, në përputhje me legjislacionin e tij, duke përfshirë këtu rekursin në një proces në mungesë, me qëllim ndërprerjen e parashikimit.

Neni 4

Për ekzekutimin e vendimeve, zbatohet neni 9 paragrafi 1 shkronja (a) e Konventës.

Neni 5

Kjo Marrëveshje është e zbatueshme për ekzekutimin e dënimeve të dhëna si përpara, ashtu dhe pas hyrjes së saj në fuqi.

Neni 6

Kërkesa e transferimit dhe dokumentet e bashkëngjitura duhet të përcillen në gjuhën e shtetit ekzekutues, të cilit i janë drejtuar.

Neni 7

Shpenzimet e zbatimit të kësaj Marrëveshjeje janë në ngarkim të shtetit dënues, me përjashtim të shpenzimeve të bëra vetëm në territorin e shtetit ekzekutues.

Neni 8

Kjo Marrëveshje i nënshtrohet procedurës së ratifikimit dhe hyn në fuqi datën e marrjes së njoftimit të dytë, përmes të cilit shteteve do t'u komunikohet zyrtarisht që procedurat e brendshme përkatëse të ratifikimit janë përmbyshur.

Me besim për sa më sipër, palët nënshkruese kanë firmosur këtë Marrëveshje.

Bërë në Romë, më 24.4.2002 në dy origjinale, secila në gjuhën shqipe dhe atë italiane, të konsideruara të dy tekstet njësoj të barasvlershme.